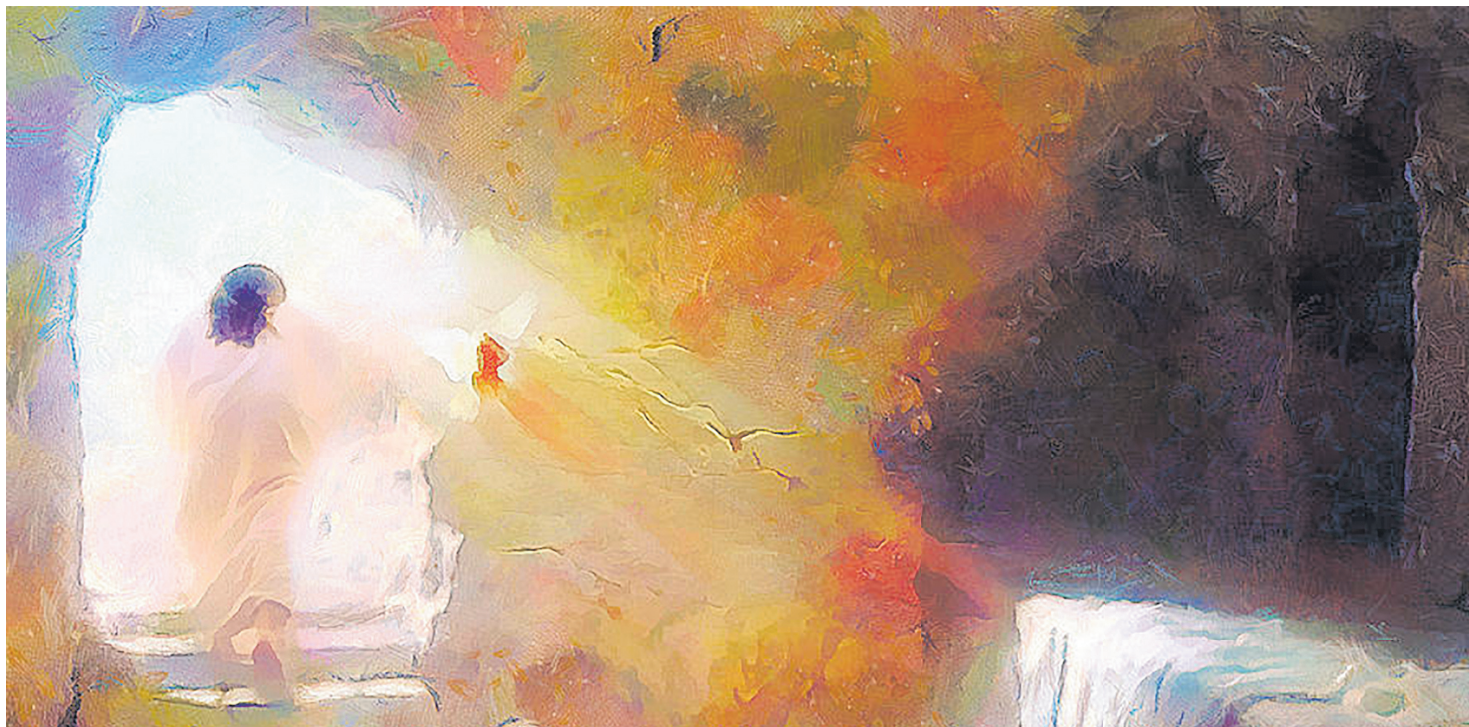

Ісус воскрес! Практика вічного життя

Цього року, напередодні Великодня, я задумався над словами Павла: «А якщо Христос не воскрес, то марна віра ваша» (1 Кор. 15:17).

Вже багато років я не розумів цих слів до кінця. Загалом думка зрозуміла, але пояснити комусь саму суть, швидше за все, не зміг би. Чи зможете ви пояснити, чому все християнство, подібне до перевернутої піраміди, своїм вістрям ґрунтується на одну подію – воскресіння Христа?

Чому Павло стверджує, що якщо воскресіння дорівнює нулю, то все наше

християнство, помножене на цей нуль, дорівнюватиме нулю. Думаю, кожному потрібно нарешті розібратися: чому саме воскресіння має таке значення для нас?

Трохи додамо пристрастей. Хіба Хрест є символом християнства? Чи не на Хресті Христовому була звершена перемога? Писання говорить, що саме на Хресті (Кол. 2:14, 15) Ісус переміг сили темряви. Слово про Хрест – для нас сила Божа (1 Кор. 1:18). Хрест Господа – те, чим ми хвалимося, це те місце, де ми розп'яті для світу (Гал. 6:14). Хрест – ось

що важливо! Але чому ж Павло говорить, що саме віра в воскреслого Христа робить нашу віру осмисленою, «не марною»? Ми дійдемо відповіді, але перш давайте трохи заглибимося в історію.

У пошуках вічного життя

Людина, вигнана з Едемського Саду після гріхопадання, відправилася на пошуки шляху «назад», – до втраченого вічного життя. Завзято ігноруючи запропонований Богом шлях покаяння, люди всіх часів і народів шукають самостійну можливість продовжити своє життя і подолати кордон смерті, повернутися «в

Сад». Незалежно від географії та культури, будь то індіанці, або стародавні єгиптяни, жерці Вуду або шамани крайньої Півночі – думки про вічне життя турбують свідомість людства вже тисячі років. Навіть в дитячих казках вічність раз у раз проблискує у вигляді «пляшечки з зеленим еліксиром безсмертя».

У давньогрецькій міфології є легенди про Емпедокла, як про чудотворця надзвичайної сили, який зміг воскресити жінку, яка перебувала до цього цілий місяць без дихання. Там же зустрічаємо історію Адоніса, убитого в юності на полюванні вепром, якого потім Афродіта повернула з підземного царства. По суті всі ці міфи відображають внутрішнє бажання греків, їхню тягу до вічного життя.

Наведу ще одну цитату: «Стародавні єгиптяни вірили в те, що з відродження бога-фараона, на землі автоматично повинне настати Золоте століття. Фактично будівництвом пірамід і оживленням фараона вони намагалися утвердити... рай на землі».

Микола Федорович Федоров, якого Толстой і Достоевський називали геніальним російським мислителем, мріяв воскресити людей. Він не бажав примиритися із загибеллю хоча б однієї людини. За допомогою наукових центрів він мав намір збирати розпорошені молекули й атоми, щоб «скласти їх в тіла батьків». Є ще один міф про загадкового Графа Каліостро, який, за словами очевидців, володів секретом вічної молодості. Та що там говорити – навіть в атеїстичному комунізмі ми бачимо спроби людини зробити крок за межі земного життя – приклад того мавзолей Леніна, який «живіший за всіх живих».

«До чого весь цей довгий список вище? Сергію, не томи», – скажете ви. Чому я навів всі ці факти? Для того, щоб показати, що люди в усі часи шукали вічне життя. Шукали вони і за часів Христа. Суперечки навколо вічного життя займали уми садукеев і фарисеїв. Суперечки навколо вічного життя не давали спокою ні євреям, ні римлянам. Кожна людина хоче повернутися «назад», в Сад Едемський.

Ісус: Експерт вічного життя

І ось, на тлі цього загального пошуку вічного життя, на вулицях Палестини з'являється дивовижна Людина – Ісус із Назарету. За Його заявами і вченню всі визнають в Ньому Експерта вічного життя. Того самого вічного життя, яке вже безрезультатно шукають покоління людей протягом тисячоліть.

Продовження статті на сторінці 2

Пасха. В чому суть?

Скоро Пасха. Що святкувати в цей день? Де взяти привід для радості? І що особливого цей день може принести у наше життя?

Страшна ніч

Слово «Пасха» пов'язане з єврейським словом «пасах», що означає «пройшов повз». Що ж так пройшло повз, що це стали святкувати з роду в рід? В Біблії є опис першої Пасхи, яка відбувалася ще в старозавітні часи. І було це... в Єгипті.

Євреї, які прийшли свого часу в Єгипет як гості, при наступному фараоні стали рабами. Цей новий фараон боявся примноження єврейського населення і оголосив геноцид, вбиваючи всіх новонароджених хлопчиків. Дорослим же дісталися непосильні роботи і катування. Жити так стало неможливо. І Бог почав виводити свій народ з рабства... але фараон не хотів відпустити! Навіть дев'ять знамень-лих не змусили його випустити ізраїльтян з країни.

Продовження статті на сторінці 4

Воскресіння Христа, яке значення воно має для тебе?

У це велике і урочисте свято, немає людини, яка б не раділа, що перемога здобута і ми вільні від залежності гріха. Про цю перемогу сповістив небожитель, «Нема Його тут, бо воскрес!», Євангеліє від Матвія 28:6 і ця звістка поширилася до наших днів

Що зробили ті, хто почув ці слова?

1. «Затряслася сторожа і стала, як мертва». Чи думали, ви, про тих хто їх найняв і чому вони не встояли? Відповідь проста: проти рішення неба і Бога це зробити неможливо.

2. «Жінки зі страхом і великою радістю, побігли сповістити учнів Його». Вони побачили, що гроб порожній і почувши свідчення ангела поспішили сповістити тих, хто став учнем Христа.

Продовження на сторінці 3

Я лише «наполовину вірив у воскресіння», поки не захворів на рак — пастор та автор бестселерів Тім Келлер

Минулого року у пастора та автора бестселерів Тіма Келлера вдруге діагностували рак. Пастор каже, що він жив та «заперечував» смерть і тільки «наполовину вірив у воскресіння», поки рак не змусив його переглянути свою віру. Повідомляє slovoproslovo.info з посиланням на christiantoday.com.

Прогноз не був втішним, оскільки це був рак підшлункової залози четвертої стадії, лікарі прогнозували, що пастор житиме не більше року.

В інтерв'ю Келлер зазначає, що діагноз — це сигнал тривоги, який змусив його по-новому поглянути на те, у що він насправді вірить.

«Коли ти знаєш, що можеш померти дуже-дуже скоро, ти розумієш, що в основному живеш, заперечуючи факт своєї смерті, — сказав він. — Коли це раптом вас вражає, ви повинні запитати: «Чи маю я віру в це? Чи я вірю, що воскресіння Ісуса Христа справді сталося і що, якщо я помру у вірі в Ісуса, я теж буду знати це воскресіння?»».

70-річний Келлер сказав, що його стан «дуже важкий», але хіміотерапія проходить добре, і він сподівається, що йому залишиться жити «роки, а не місяці».

«Ми з дружиною Кеті дуже вдячні. Схоже, у мене є більше часу, ніж ми думали спочатку, коли мені поставили діагноз», — зазначив пастор.

Він не зупинився на досягнутому. Протягом остан-

нього року автор книги «Значення шлюбу» був зайнятий як «інтелектуальною, так і емоційною роботою», і минулого місяця він опублікував свою останню книгу «Надія в часи страху: Воскресіння та значення Великодня».

Новина про те, що він страждає на рак, глибоко вплинула на його віру. І на його нову книгу.

«Ось я пишу книгу про воскресіння і розумію, що лише наполовину вірив, що помру, — згадував Келлер. — Я зрозумів, що певним чином я також лише наполовину вірив у воскресіння — не так інтелектуально, як серцем. Я зрозумів, що мені потрібно мати більшу, глибшу віру у воскресіння, як розумом, так і душею».

Проводячи необхідні історичні дослідження для книги, він також проводив багато часу в молитві та читанні Біблії, щоб заново відкрити для себе істину воскресіння.

«Знадобилося кілька місяців, щоб мені вдалося вкласти своє абстрактне переконання у своє серце, щоб екзистенційно і на досвіді пізнати це і зрости впевненим, і це спрацювало», — сказав він.

Також Келлер підкреслив:

«Якщо ви готові прийняти істину Божого Слова і занурюватися в неї день за днем, а потім просити Святого Духа зробити це реальним для вашого серця, Він це зробить».

Суть Пасхи: немає тепер жадного осуду

«... ми маємо відкуплення, прощення провин, через багатство благодаті Його ...» (Ефесян 1:7)

Ви коли-небудь замислювалися, хто відправив Ісуса на хрест?

І це був не Юда, і не Каяфа. І не Пилат. І навіть не релігійні лідери, які ненавиділи Ісуса.

Це може шокувати вас, але на це питання є дві відповіді.

Перша — це був Бог. Біблія говорить, що це був Його план з самого початку. З цієї причини Він і прийшов на землю. І за сотні років до розп'яття Біблія передбачила Його смерть.

А друга відповідь — це ми. Ви розіп'яли Ісуса, і я разом з вами. Якби ми ніколи не грішили, Ісусу не довелося б помирати. У Посланні до Римлян 4:25 так і говориться про Ісуса: «що був виданий за гріхи наші і воскрес для виправдання нашого».

Оскільки Ісус помер на хресті за нас, то наші гріхи прощені.

Всі ми недосконалі. У нас є гріх, який змушує нас відчувати провину за своє минуле. Ми шкодуємо. Але Бог не хоче, щоб ми жили з цією провиною. Ось чому Ісус помер!

У Посланні до Ефесян 1:7 сказано, що в Ньому «ми маємо відкуплення, прощення провин, через багатство благодаті Його...»

Почуття провини забирає багато сил. Це втомлює нас і позбавляє душевного спокою.

Багато вірян, буди врятованими, поведуться так, ніби вони не врятовані. Вони сповнені соромом і провиною. І це відбивається на всьому, що вони роблять. Хоча вони вірять в Ісуса, але вони не звільнилися від засудження за гріх.

У Посланні до Римлян 8: 1 говориться: «Отже, немає тепер жадного осуду тим, хто ходить у Христі Ісусі не за тілом, а за духом...»

«Ніякого осуду» означає, що Бог не судить за всі ті погані вчинки, які ви робили, якщо ви довірилися Христу Ісусу. Він прийняв покарання за вас на хресті. Богу більше не потрібно засуджувати вас, тому що Ісус взяв на Себе ваше засудження.

Ось у чому суть Великодня. Ви прощені. Ісус помер за вас. Ви можете жити з надією, а не з осудом.

Ви можете бути вільними.

Рік Уорен

Ісус воскрес! Практика вічного життя

Початок статті на сторінці 1

На сторінках Євангелії ми читаємо, про багатого юнака, який вважає Ісуса авторитетом в питаннях вічного життя (Мф. 19:16). Ісус добре знає те, чим буде наповнене вічне життя (Мф. 19:29), також Він знає шлях, по якому в нього можна потрапити (Ів. 3:16). До того ж Він говорить, що не тільки багато знає про вічне життя, але також і Сам може його і забезпечити (Ів. 6:40), або позбавити людину участі в ньому (Мф. 25:41). Апогеем Його висловлювань про вічність по праву можна назвати Його заяву: «Істинно, істинно кажу вам: Хто вірує в Мене, має життя вічне» (Ін. 6:47).

У питаннях вічності Ісус дуже сильно відрізнявся від усіх Своїх попередників. Він говорив про вічне життя не здогадками, але немов Він Сам розпоряджався вічним життям. Але ж так і є! Саме Його пророк Ісая назвав «Отець вічності» (Іс. 9: 6). Ці слова пророка буквально означають те, що Ісус Христос — «батько, протець, родоначальник» вічності. Ось з Ким ми маємо справу! Але далі Євангеліє розповідає нам про те, що Ісус з Назарету був убитий через розп'яття на хресті. «Отець вічності» помер.

Все насправді здавалося безнадійним, якби Христос так і залишився мертвим. Історія розп'ятого в Назареті просто б поповнила список безуспішних пошуків вічності... Без воскресіння Христа, Його хрест став би просто фіналом чергового «вчителя-теоретика». В 1 Кор. 15:17 Павло розмірковує про це так: «А якщо

Христос не воскрес» — тобто якщо припустити, що Він лише тільки помер як всі, — то марна віра ваша: ви ще в гріхах ваших» — таке припущення буде означати, що спокутування людини від гріхів не відбулося.

Але сталося те, що ніхто у Всесвіті не очікував.

Ніхто... крім Бога! Він у Своїй нескінченній мудрості, здійснив Свій початковий план, оскільки воскресіння Христа було навмисним. Воно було спочатку і ретельно сплановане, адже сказано: «...що Христос помер за гріхи наші, за Писанням... і що третього дня Він воскрес за Писанням» (1 Кор. 15: 3, 4). Саме з цієї причини вчення Ісуса не було просто черговою «теорією вічного життя». Перші християни пережили Його воскресіння на власному досвіді, вони своїми очима побачили — «Все спрацювало!», Ісус — і є Той Шлях назад, в Едемський Сад! «Я дорога, і правда, і життя ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене» (Ів. 14: 6).

Ісус воскрес: перший, Хто повернувся

Уявіть тепер себе за часів ранньої церкви. Як би ви поставилися до групки людей, які називають себе «християнами», які сміливо заявляють, що знають секрет вічного життя? Ви б їм повірили? За їхніми словами, для того, щоб увійти в «життя вічне» вам потрібно просто повірити в Ісуса з Назарету.

Ніякого «еліксиру безсмертя» і ніяких заклинань і ритуалів. Не потрібно будувати піраміди. Потрібно просто «увірувати», як кажуть вони. Швидше за все я б не поспішав, але поставив би їм пряме, відкрите

запитання: «Як ви можете стверджувати, що знайшли таємний секрет вічності? Чим ви доведете, що це так? Доведіть. Мені потрібні факти». Так, можливо, поведився римський скептик або грек, зіткнувшись з учнями Христа.

І знаєте, що відповідали йому християни? «Ось наш доказ: Той, Хто вчив нас про «вічне життя» Сам підтвердив Своє вчення тим, що Воскрес. Він реально помер, і потім також реально повернувся «з того світу» — ми цього свідки!». І вони дійсно бачили це. Він був живим (1 Кор. 15:6). Вони торкалися Його ран (Ів. 20:27). Він їв з ними печену рибу і стільниковий мед після Своєї смерті (Лк. 24:43). Все це говорило про Його реальність. Він прийшов «звідти» і цим довів, що незвідане людьми воскресіння — реальне.

Тепер ви розумієте, чому вся наша християнська віра будується саме на воскресіння Ісуса? Саме Він перервав ланцюжок людських «спроб» воскресіння. Його буквальне воскресіння надихнуло кожного члена ранньої церкви, стало непохитною підставою надії на власне вічне життя. Кожен з перших християн міг сказати: «Той, Хто вчив нас про вічне життя підтвердив Своє вчення тим, що Сам воскрес». Запитайте тепер того римлянина-скептика, який сам нещодавно увірував в Христа, ось що він відповість: «Не знаю як ви, а я хочу бути з Христом. Він знав, що говорив, і підтвердив Своє вчення на ділі. Я готовий йти за Ним до самої смерті».

«Як в Адамі всі вмирають, так у Христі всі оживуть, кожен у своєму порядку: первісток Христос, потім Христові, під час Його» (1 Кор. 15: 22, 23)

Ось чому Павло сказав: «А якщо Христос не воскрес, то марна віра ваша» (1 Кор. 15:17).

Сергій Сологуб

Той, Хто переміг смерть

Того вечора Сергійко ніяк не міг заснути. Він крутився в ліжку, і все думав, думав... Його непокоїло дуже важливе питання. «Що станеться зі мною, коли я помру? — схвильовано запитував сам себе хлопчик. — Невже мене просто не стане? Невже я щезну, як безслідно щезають злі герої у казках? Але як це — мене не буде?» Сергійко намагався собі уявити життя без самого себе, але у нього це не виходило. Нарешті він піднявся з ліжка і потупцяв на кухню, щоб попити води.

На кухні була мама. Вона здивувалася, побачивши Сергійка.

— Ти ще не спиш?

— Та... я... води хочу.

Сергійко зробив один ковток і поставив кружку на стіл.

— Мамо... я хотів у тебе щось запитати... А це правда, що мене не стане, коли я помру?

Мабуть, мама не очікувала почути від свого дев'ятирічного сина таке запитання.

— Іди у ліжку, я зараз прийду до тебе.

Через хвилину мама вже сиділа біля Сергійка.

— Синку, ти ж знаєш, що смерті не уникнути. Людське тіло старіє і помирає. Але кожна людина має ще й душу, яка безсмертна. Твоя

душа — це і є ти. Навіть якщо помре твоє тіло, душа твоя продовжуватиме існувати. Тому ніхто після смерті не щезає безслідно.

— Я боюся померати, мамо...

— Сергійку, пам'ятаєш, нещодавно ми читали у Біблії про Божого Сина Ісуса Христа?

— Пам'ятаю, — відповів Сергійко. — Там ще було написано, що Він постраждав і помер за наші гріхи.

— Так. А що з ним сталося потім, на третій день після смерті?

— Воскрес!

— Правильно, Ісус Христос воскрес. Смерть не змогла втримати його у могилі. Він воскрес, і це значить, що Він сильніший за смерть! А ще згадай, Христос сказав, що кожний, хто вірує у Нього, матиме вічне життя.

— Мамо, якщо я вірую в Ісуса, Він зробить так, що я ніколи не помру?

— Він зробить так, що помре тільки твоє тіло, а душа буде жити з Ним вічно.

«Значить, я не щезну», — з легшенням подумав Сергійко.

— А як Він це зробить? — вже сонним голосом запитав він.

— Завтра домовимося, синку. А зараз на добраніч, бо ти вже засинаєш.

— На добра...ніч...

Сергійко заснув. І наснився йому дивовижний сон.

Ніби він стоїть у величезному темному залі перед високий трон. А на троні — якась страшна довготелеса істота, уся в чорному, з косою...

«Смерть», — одразу здогадався Сергійко.

Сергійко не бачив її обличчя, але підозрював, що воно потворне.

З-під опущеного на обличчя каптура почувся скрипучий голос. Здається, Смерть зверталася саме до Сергійка.

— Ти мене боїся?! Правильно! Бійся! Я завжди поруч, і в будь-який час можу з'явитися несподівано! І тоді ти щезнеш! Щезнеш назавжди!

Сергійко відчув жах, який почав сковувати руки й ноги. Він хотів побігти, але не міг і поворухнутися.

— Мамо! — закричав він. Але

зрозумів, що мама його не чує.

«Треба кликати Того, Хто сильніше за смерть», — згадав Сергійко.

— Ісусе! Ісусе! Допоможи мені! — з усієї сили вигукнув він.

Раптом звідкись з висоти кризь темряву прорвався білосніжний сяйнистий промінь. Він, наче блискавка, вдарив ту, яка сиділа на троні, і... вона щезла! Просто щезла, розчинилася у повітрі, як злий герой у чарівній казці... А на троні замість неї з'явився Чоловік у білій одежі. Вся його постать сяяла так, що Сергійкові було боляче дивитися на нього. Чомусь Сергійко був впевнений, що Чоловік... посміхається йому.

— Не бійся, Я воскресіння й життя. Хто вірує у Мене, хоч і помре, буде жити, — промовив Він до Сергійка.

Щойно Сергійко почув ці слова, дивний солодкий спокій наповнив його серце. «Це ж Ісус! — подумав він. — Ісус, Який переміг Смерть!» Від страху не залишилося й сліду.

Сергійко розплющив очі й побачив безхмарне ранкове небо. Весняне сонячне тепло лагідно торкалося Сергійкового обличчя.

Починався новий день.

Ольга Казьмина (Новикова)

Новини

Поки немає остаточного рішення щодо богослужінь під час Великодніх свят — головний санітарний лікар України

Заступник міністра охорони здоров'я та головний санітарний лікар України Віктор Ляшко заявив, що остаточного рішення поки немає щодо дозволу відвідувати богослужіння під час Великодніх свят. За словами лікаря, уже вакцинувалася достатня кількість священників. Повідомляє risu.ua з посиланням на glavcom.ua.

Віктор Ляшко повідомив, що поки немає остаточного рішення щодо дозволу відвідувати богослужіння під час Великодніх свят. Заступник міністра охорони здоров'я зазначив, що він очікує «дуже велику дискусію».

Він уточнив, що потрібно знайти компроміс між дотриманням карантинних обмежень і тим, щоб когось не пустити до храму. Ляшко думає, що ці питання протягом тижня будуть вирішені.

Лікар нагадав, що вже є досвід минулого року щодо проведення дистанційних богослужінь під час Великодніх свят.

Також повідомлялося, що згідно з дорожньою картою вакцинації священнослужителі вакцинуються разом із соціальними працівниками.

Віктор Ляшко зазначив, що уже вакцинувалася достатня кількість священників.

Скільки священнослужителів планується вакцинувати від Covid-19 і чи будуть вони щеплені до Великодня головний санітарний лікар України не повідомив.

Зупинити вогонь на окупованих територіях: ВРЦіРО закликає до миру

На сайті Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій оприлюднений заклик до миру. Напередодні Великодня, Рада

закликає зупинити вогонь на окупованих територіях Донецької та Луганської областях України.

Повідомляє irs.in.ua.

Заклик до миру оприлюднили 12 квітня 2021 року. Його підписав Головуючий у ВРЦіРО, Глава УГКЦ Блаженніший Святослав.

В оприлюдненому заклику Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій нагадала, що на окупованих територіях Донецької та Луганської областей України загострюється ситуація й порушується режим припинення вогню. Це призвело до непоправних людських втрат і стало причиною глибокого горя і людських страждань та безпрецедентним посиленням угруповання військ Російської Федерації поблизу державного кордону України

Тому напередодні одного із найбільших християнських свят, Великодня, релігійні діячі звернулися до всіх, у чий владі та компетенції є — зупинити вогонь і припинити обстріли та знайти в собі достатньо сили й відваги відновити задекларовані раніше зобов'язання щодо пошуку шляхів його мирного врегулювання.

Рада церков звернулася з проханням проявити мудрість і мужність, щоб у цей час над нашою рідною землею розносився відгомін урочистих великодніх піснеспівів, а не пострілів.

Релігійні діячі наголосили, що визнаючи важливість раніше досягнутих домовленостей про запровадження режиму припинення вогню, необхідно підтвердження підписантами відданості задекларованим принципам і ухвалені рішення та негайне усунення всіх перешкод на шляху до мирного врегулювання ситуації на сході України й остаточне припинення бойових дій і кровопролиття.

Також вони звернулися до представників міжнародних інститутів та дипломатичного корпусу в Україні виявити непохитну твердість та рішучу відданість справі відновлення процесу дипломатичного врегулювання військового конфлікту та встановлення справедливого миру на всій території України у її міжнародно визнаних кордонах.

Воскресіння Христа, яке значення воно має для тебе?

Початок статті на сторінці 1

3. Два учні, які йшли в Емаус.

Тільки після ламання хліба відкрилися у них очі і вони впізнали Христа. Чи не так само й ми, після певної дії Бога в нашому житті, пізнаємо Божественну особистість Христа. І наблизились вони до села, куди йшли; і Він удавав, ніби хоче йти далі. А вони не пускали Його й намовляли: Зостанься з нами, бо вже вечоріє. І Він увійшов, щоб із ними побути. І коли сів Він із ними, то, взявши хліб, і поблагословив, поламав і дав їм. Тоді очі відкрилися їм, і пізнали Його. Але Він став для них невидимий.

4. Учні, які у світилиці.

Для того щоб їх переконати, що це Він воскреслий, Йому потрібно було показати руки та ноги і Себе Самого. Чи не так сьогодні і ми в душі віримо, але коли збираємося разом, живемо, наче й немає Його серед нас.

Коли вони говорили оце, Сам Ісус став посеред них і сказав до них: Мир вам. А вони налякалися та злякавшись, подумали, що бачать духа. Він же промовив до них: Чого ви стривожились?

5. Фома, один з учнів Христа, не був, коли приходив Христос.

Коли учні стали переконувати його, він сказав не повірю поки... і виклав умови. Христос знову з'явившись, особисто звертається до Хоми з виконанням його умов, щоб утвердити його віру.

За вісім же день знов удома були учні Його, і Хома з ними. Прийшов Ісус, коли двері були замкнені, став посеред них і сказав: Мир вам! Потім каже Хоми: Протягни свого пальця сюди, та на руки Мої подивись подай руку твою і вклади до боку Мого; І не будь ти невіруючий, але віруючий.

6. Особливе звернення до Петра і утвердження в покликанні через силу любові.

Що рухає нами, коли ми згадуємо це свято, чи була в нас особиста зустріч з воскреслим Христом? Але ж Він не раз давав нам можливість на цю зустріч. І навіть тепер, коли ми читаємо ці факти зустрічей.

Як вони вже поснідали, то Ісус промовляє до Симона Петра: Симоне, сину Йонин чи любиш ти Мене більше, ніж вони? А як той відказав: Так, Господи! Ти знаєш що я люблю тебе. Ісус каже йому: Паси ягнята Мої. І говорить йому Він удруге: Симоне, сину Йонин, чи ти мене любиш? Каже йому: Так, Господи! Ти знаєш що я люблю тебе. Ісус каже йому: Паси вівці Мої. Каже йому втретє: Симоне, сину Йонин чи ти мене любиш? Засмутився Петро, що втретє запитав його: «Чи любиш мене?», і сказав йому: Господи! Ти все знаєш; Ти знаєш що я люблю тебе. Ісус каже йому: Паси вівці Мої.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!, відповідаємо ми. Що це змінює в нашому житті? Невже мета приходу на землю Ісуса Христа-Сина Божого була лише для чергового свята?

Всі кого ми побачили, переконалися особисто, в чому вони сумнівалися і прийняли рішення. Яке рішення приймаємо ми, почувши слова вітання «Христос Воскрес»? Слухачі Петра покаялися. Вкотре ми святкуємо це свято, не замислюючись, чому саме я читаю ці рядки, чую це вітання, перебуваю в храмі, де говорять про воскреслого Христа? Прийняття Ісуса Христа у своє серце, це найкращий подарунок до свята.

Двері храмів сьогодні відкриті, а двері наших сердець? Христос хоче увійти в наше серце.

Пастор А. Якименко

Пасха. В чому суть?

Початок статті на сторінці 1

І тоді настала Пасхальна ніч – час останньої, десятої кари.

У цю ніч сталося те, про що Бог давно попереджав: «...Я буду судити народ, якому служити вони будуть, Я засуджу; після цього вони вийдуть з великим маєтком» (Біблія, Буття, 15:14). У пасхальну ніч стався Божий суд над єгипетським народом, який поклонявся фараону, як ідолу. Фараон не послушав дев'яти попереджень. І ось тепер... в його країні в одну ніч помер всякий первісток, від людини до худоби – несподівано і миттєво. Але в будинках ізраїльтян всі залишилися живі... проте цей порятунок дався їм не автоматично. Для збереження життя євреям потрібно було зробити те, що сказав Бог.

Велика різниця

Їм потрібно було заколоти і з'їсти пасхальне ягня і його кров'ю помазати косяки дверей своїх будинків: «І буде та кров вам знаком на будинках, де ви знаходитесь, і побачу кров і пройду повз вас, і не буде між вами згубної поразки, коли вбиватиму Я єгипетський край» (Біблія, Вихід, 12:13). Так євреї і зробили. Після тієї фатальної ночі їх не просто відпустили з Єгипту – їх практично вигнали, давши на додачу золота, щоб вони пішли швидше. Так Божий народ знову став вільним.

Але чому для цього знадобилося заколоти ягня? Річ у тому, що коли Бог робить суд, по заслугах отримують всі. А ізраїльтяни, хоч були віруючими, все-таки не були безгрішними! Як і будь-яка людина, як і кожен з нас. І пасхальний агнець став необхідною жертвою за їхні гріхи. Ця жертва не діяла в житті єгиптян, які не вірували в Бога, – заколений

пасхальний агнець врятував тільки тих, хто вірив Богу і слухався Його. І хто в ніч суду зробив все, як сказав Господь.

Ізраїльтяни не спали в ту ніч. Вони знали, що станеться. Вони сиділи по домах і тремтіли: там, за стіною, ходила Абсолютна Справедлива Відплата – і вони усвідомлювали, що тільки кров ягняти на одвірках дверей захищає їх. Якби не було цього знаку – ні національність, ні знання релігійних правил, ні найміцніші засуви на дверях не врятували б їх. Тільки ягня було їхньою надією. І надія ця виявилася правильною. Ангел відплати пройшов повз них. Найстрашніше минуло. Попереду було життя, свобода й обіцяна земля. Цей пасхальний агнець був прообразом іншого Агнца Божого, час якого настав пізніше – в новозавітні часи.

Для нас!

Новозавітний Агнець – це, звичайно, не ягня, а Людина. Він – вже не символ, а справжня жертва за гріхи, і не тільки одного народу, а всього світу. За гріхи людства могла заплатити тільки Людина – і обов'язково безгрішна. Таких серед нащадків Адама не було. Тому Сам Бог послав на землю Свого Сина: за тілом Він був Людиною, а за духом – праведною Особистістю. Його звали Ісус. І пророк Іван Хреститель сказав про Нього: «Ось Агнець Божий, що на Себе бере гріх світу» (Біблія, Євангеліє від Івана, 1:29).

Ісус Христос творив знамена та чуда: через слово, хвороби виходили з людей, паралізовані знову знаходили здатність рухатися, одержимих переставали мучити напади, психічно хворі люди звільнялися від демонічного гноблення і навіть воскресали мертві. «Фараон» гріха і зла був повалений. А потім

Ісуса розп'яли за надуманим звинуваченням. Він не чинив опору: Його місія як Агнца полягала в тому, щоб пролити Свою кров за чужі гріхи – за наші гріхи. У Біблії так і сказано: «... наша Пасха, Христос, у жертву принесений за нас» (Біблія, 1-е послання до Коринтян, 5:7). Він йшов на це добровільно, щоб ми отримали свободу. Свободу від тяги до гріха, свободу від страху, від провини, від слабкості, від образ, від гордині, від самообману – від усього, що заважає жити, любити, щиро спілкуватися з Богом – нашим Творцем.

Ісус віддав Своє життя, щоб ми не були більше рабами «фараонові» – злу, яке є у світі й в нас самих. І потім почалося найцікавіше.

День Воскресіння

Ісус воскрес, і це факт, який сьогодні за всіма правилами міг би бути доведений в суді. Свідчень того досить. Величезний двотонний камінь, що закривав гробницю, вивалився з жолоба, в якому знаходився. На могилі Ісуса римська печатка, яку заборонялося зламувати під страхом смерті, була розламана. А римська військова варта (близько 16 осіб) втекла, хоча за залишення поста їм належало спалення на багатті. Понад 500 свідків, які одночасно (!) бачили Його воскреслим, – цього вистачило б на 50 годин свідчень. І, що цікаво, ніхто з сучасників толком не спростував факту воскресіння. А історики тих років, навіть не християни (той же Йосип Флавій), говорили про воскресіння Христа як про dokonаний факт.

Отже, Він воскрес! Для віруючих людей це – Пасха Нового Завіту. Тому що Ісус сказав: «Я живу, і ви будете жити» (Біблія, Євангеліє від Івана, 14:19). Тепер кожен, хто вірує в Ісуса, отримує виправдання, прощення гріхів і вічне життя з Богом (див. Біблія, 1-е послання Іоанна, 2:12, Євангеліє від Іоанна, 3:16). Тобто відплата за гріхи проходить повз! Це – порятунок душі і тіла. Його не купиш ні за які гроші, не придбаєш у спадок, – його дає тільки кров пасхального Агнца, Ісуса Христа, пролита за нас.

Раніше для порятунку потрібно було з'їсти ягня і помазати його кров'ю одвірків дверей, – сьогодні для спасіння потрібно прийняти у своє життя Ісуса Христа, який стукає у двері нашого серця: «Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить увійду до нього, і буду вечеряти з ним, а він зо Мною» (Одкровення, 3:20).

kolokol.net

Фізика Воскресіння

«Воістину воскрес!», – відповідаємо ми майже інстинктивно. Але що це означає – «воскрес», як це відчувається, переживається, проявляється?

Ми віримо в те, що Христос воскрес, але плутаємося в тому, що саме це означає для нас і нашого життя, тут і зараз.

Ми віримо так, ніби прочитали про Воскресіння в «золотій книзі» казок, а не в стрічці термінових новин.

Ми читаємо Біблію як художню книжку, а не Слово Боже, звернене до нас.

Ми знаємо, що все це щось значить і щось змінює, але в цілому продовжуємо жити, як раніше.

Ми не наважуємося прийняти факт Воскресіння як початок нового життя.

Швидше, ми залишаємо цей факт десь там, в далекому минулому, а наше нинішнє життя поміщаємо в зовсім інший контекст, іншу історію, історію без чудес.

Ми готові говорити про духовні питання, але не знаємо, як вони пов'язані з питаннями більш прозаїчними, повсякденними, особистими, громадськими, матеріальними.

Блискуче висловився Честертон:

«Ми нерідко чуємо, що християнство може залишитися як дух, як повітря. Воістину, багато хто хотів би, щоб воно залишилося тінню. Але воно не хоче. Після кожної Його смерті не тінь встає, але воскресає тіло. Багато хто готовий проливати благочестиві сльози

над могилою Сина Людського, але вони зовсім не готові побачити, як Син Божий йде ранковими пагорбами ... І ось ми говоримо: «Ми звикли до розведеного, розбавленого, знебарвленого християнства. Але Ти добре вино зберіг дотепер».

Справді, воскресіння Христа змінює все. Наслідки того, що сталося ми можемо відчувати, бачити, переживати не тільки духовно, а й фізично.

Повітря пахне воскресінням. Природа нагадує про Воскреслого. Ми відчуваємо нове життя всюди, навіть у власному тлінному тілі.

Світ після Пасхи став іншим. Дай Боже нам це побачити. Дай нам Боже пасхальної радості в душі і тілі, на землі, як на небі!

Михайло Черенков

Поезія

Розірвана завіса

У святому святих було темно.
Ні шпарини, ні вікон – ні дня...
Пахло спогадом вицвіло-древнім,
І гірчило едемське знання.

За завісою тиша суботня.
Херувими вдивляються в ніч.
Там Єгова сумує самотньо.
У сум'ятті людських протиріч.

Цвіт зісохся, від жезлу опалий,
Скисла манна у скрині старій.
Протирає Всевишній скрижалі
Від пилу розгублених мрій.

Раз на рік прийдуть гості знадвору,
Ледь здригнеться столітня пільма...
Й знов та ж саме: оздоблена штора,
Первокосмосу тиша німа.

А надворі – і гомін, і крики,
Передсмертне хрипіння ягнят:
Божі діти, свавільні та дикі,
Знову жертви готують до свят.

Просять прощення, каються, плачуть:
Тихо квилить сумління струна.
І до Бога приходять неначе,
Та завіса.... Стоїть, як стіна...

І якось прохолодної ночі
Під мовчанням святих синагог,
Підперезаний словом пророчим,
Зі святого святих вийшов Бог.

Ледь рум'янився ранок з-за лісу,
Пахла ніч нещодавнім дощем.
Озирнувся на темну завісу,
І пішов навпростець в Віфлеєм...

Одягнувся в земну одежину,
Мандрував як пророк по землі...
Люди слухали Людського Сина.
Скреготали в злобі вчителі.

Поспішав. Бо ж завіса висіла.
Правив служби святий Аарон.
Й перед нею здавався безкрилим
Непорушний синайський закон.

...А за містом Царя розпинають.
Почорнів, як на ніч, небокрай.
Землетруси планету ламають.
Тихо схлипує втрачений рай.

Та з Голгофи кривава дорога
Вже вела до святих одкровень.
І з воланням розп'ятого Бога
Увірвався у шкіну день.

...Прохолода недільної ночі
Зазирила в прочинений храм:
Від завіси валялося клоччя
Як потіха майбутнім вітрам.

Там, схопивши пільму за горлянку,
Як надія мільйонів сердег,
Теплі промені світлого ранку
Золотили оживили ковчег...

Юрій Вавринюк

Боже світло

В іпостасі Воскреслого Божого Сина
Нам Спасіння дароване з синіх Небес.
Великоднього ранку, у світлу годину
Він во Істину Божу із мертвих воскрес.

У терновім вінку розп'ятий за Світло,
Яке ніс на Голгофу під тяжким хрестом,
Великоднього ранку, коли все розквітло,
«Мир Вам!» – ніжно промовив Воскреслий Христос.

І у Серці, що прощення всім дарувало,
У тім Серці побачив здивований світ
Боже Світло, яке ні на мить не згасало,
Боже Світло, що сяє нам тисячі літ.

Животворним промінням надії і віри,
Стуком Серця Христового б'ється на люди.
І Любов'ю, Любов'ю, Любов'ю без міри
Ллється нині у спрагли і змучені груди.

Надія Кметюк